HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a doua)

13 noiembrie 2012*

„Desen sau model industrial comunitar — Procedură de declarare a nulității — Desene sau modele industriale comunitare înregistrate reprezentând termosifoane pentru radiatoare de încălzire — Desen sau model industrial anterior — Motiv de nulitate — Lipsa caracterului individual — Lipsa unei impresii globale diferite — Articolul 6 și articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 — Saturare a stadiului tehnicii — Obligația de motivare”

În cauzele conexate T-83/11 și T-84/11,

Antrax It Srl, cu sediul în Resana (Italia), reprezentată de L. Gazzola, avocat,

reclamantă,

împotriva

Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat inițial de G. Mannucci și de A. Folliard-Monguiral și ulterior de domnii Folliard-Monguiral și de F. Mattina, în calitate de agenți,

pârât,

cealaltă parte în procedurile care s-au aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal, fiind

The Heating Company (THC), cu sediul în Dilsen (Belgia), reprezentată de J. Haber, avocat,

având ca obiect acțiuni formulate împotriva Deciziilor Camerei a treia de recurs a OAPI din 2 noiembrie 2010 (cauzele R 1451/2009-3 și R 1452/2009-3) privind proceduri de declarare a nulității între The Heating Company (THC) și Antrax It Srl,

TRIBUNALUL (Camera a doua),

compus din domnii N. J. Forwood, președinte, F. Dehousse (raportor) și J. Schwarcz, judecători,

grefier: doamna C. Heeren, administrator,

având în vedere cererile introductive depuse la grefa Tribunalului la 11 februarie 2011,

având în vedere memoriile în răspuns ale OAPI depuse la grefa Tribunalului la 24 mai 2011,

având în vedere memoriile în răspuns ale intervenientei depuse la grefa Tribunalului la 18 mai și la 27 iunie 2011,

* Limba de procedură: italiana.

având în vedere memoriile în replică depuse la grefa Tribunalului la 22 august și la 19 septembrie 2011,

având în vedere observațiile părților din 25 și din 29 mai 2012, ca răspuns la întrebarea adresată de Tribunal la 11 mai 2012,

în urma ședinței din 27 iunie 2012,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

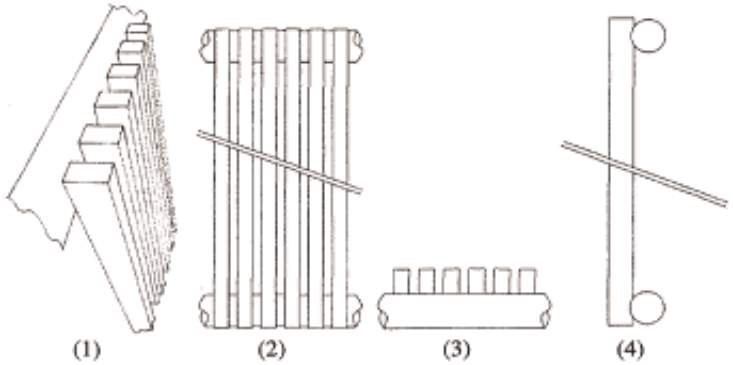
1 Reclamanta, Antrax It Srl, este titulara a opt desene sau modele industriale comunitare de la nr. 000593959-0001 până la nr. 000593959-0008, depuse la 25 septembrie 2006 la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) și publicate în *Buletinul desenelor și modelelor industriale comunitare* la 21 noiembrie 2006 și la 20 aprilie 2009.

2 Toate aceste desene sau modele industriale reprezintă, potrivit chiar termenilor utilizați în cererile de înregistrare a desenelor și modelelor industriale depuse de reclamantă la OAPI, modele de termosifoane („modelli di termosifoni”) destinate a fi aplicate unor „radiatoare de încălzire” care fac parte din clasa 23.03 în sensul Aranjamentului de la Locarno de instituire a unei clasificări internaționale pentru desenele și modelele industriale din 8 octombrie 1968, cu modificările ulterioare.

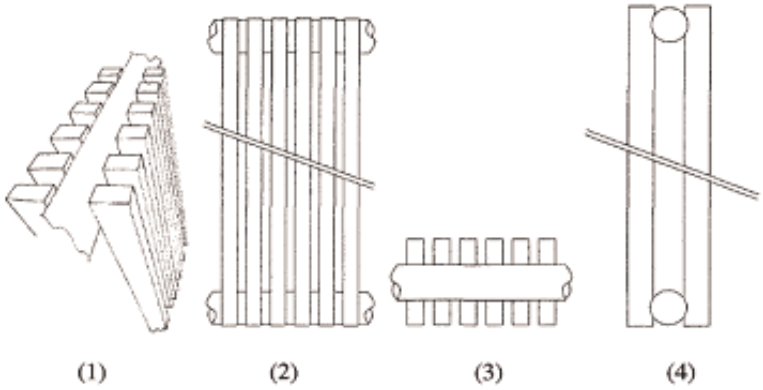
3 Printre acestea, numai desenele sau modelele industriale nr. 000593959-0001 și 000593959-0002 (denumite în continuare „desenele sau modelele industriale contestate”) fac obiectul prezentelor cauze.

4 Desenele sau modelele industriale contestate sunt reproduse astfel:

— desenul sau modelul industrial nr. 000593959-0002:

— desenul sau modelul industrial nr. 000593959-0001:

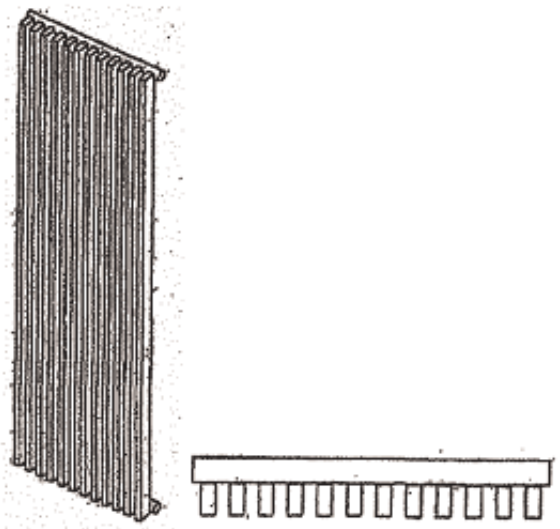

5 La 16 aprilie 2008, intervenienta, The Heating Company (THC), a depus la OAPI cereri de declarare a nulității desenelor sau modelelor industriale contestate care au fost înregistrate sub nr. ICD000005312 și nr. ICD000005320. Aceste cereri de declarare a nulității se întemeiau pe articolul 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare (JO 2002, L 3, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 70), dispoziție care face trimitere la condițiile prevăzute la articolele 4-9 din același regulament.

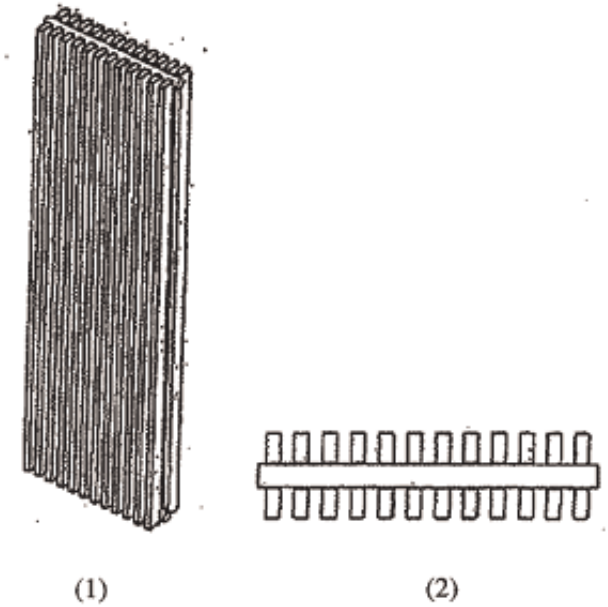
6 În susținerea cererilor sale de declarare a nulității, intervenienta a invocat, împotriva desenelor sau modelelor industriale contestate nr. 000593959-0002 și nr. 000593959-0001, modelele industriale germane numerele 4 și 5 (denumite în continuare „desenele sau modelele industriale anterioare”) cuprinse în înregistrarea multiplă nr. 40110481.8, publicată la 10 septembrie 2002 și care vizează Franța, Italia și Benelux ca desen sau model industrial internațional cu nr. DM/060899.

7 Desenele sau modelele industriale anterioare sunt reproduse astfel:

— desenul sau modelul industrial nr. 4:

— desenul sau modelul industrial nr. 5:

8 Prin deciziile din 30 septembrie 2009, divizia de anulare a declarat nule desenele sau modelele industriale contestate pentru lipsa de noutate în sensul articolului 5 din Regulamentul nr. 6/2002.

9 Aceste decizii au făcut obiectul unor căi de atac introduse de reclamantă la 27 noiembrie 2009.

10 Prin deciziile din 2 noiembrie 2010 (denumite în continuare „deciziile atacate”), Camera a treia de recurs a OAPI a anulat deciziile diviziei de anulare din cauza unei motivări inadecvate în raport cu motivul de nulitate referitor la lipsa de noutate și a declarat nule desenele sau modelele industriale contestate pentru inexistența unui caracter individual.

11 În special, camera de recurs, după ce a constatat că deciziile diviziei de anulare contestate aflate pe rolul său nu erau adecvat motivate în raport cu motivul de nulitate referitor la lipsa de noutate (articolul 5 din Regulamentul nr. 6/2002) și că, prin urmare, trebuiau anulate, a efectuat o nouă analiză a acestui motiv de nulitate și l-a înlăturat, întrucât diferențele dintre desenele sau modelele industriale contestate și desenele sau modelele industriale anterioare (denumite în continuare, împreună, „desenele sau modelele industriale în cauză") nu erau „exterioare" proiectelor, cum ar fi un cod de produs sau o marcă de calitate, ci priveau aceste proiecte și nu puteau, din acest punct de vedere, să se întemeieze pe conceptul de „detalii nesemnificative" în sensul articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul nr. 6/2002.

12 În continuare, camera de recurs a analizat motivul de nulitate referitor la lipsa unui caracter individual [articolul 25 alineatul (1) litera (b) și articolul 6 din Regulamentul nr. 6/2002].

13 În acest context, camera de recurs a definit noțiunea de utilizator avizat, în sensul articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002, drept persoana care achiziționează radiatoare de încălzire pentru a le instala în locuința sa și care a avut posibilitatea de a vedea și de a compara desene sau modele industriale de radiatoare consultând reviste de design sau de amenajări interioare, vizitând magazine specializate și navigând pe internet (punctul 39 din deciziile atacate).

14 În continuare, camera de recurs a indicat că „[desenele sau modelele industriale în cauză] reprezent[au] radiatoare compuse din doi colectori orizontali cu secțiune circulară, uniți în partea anterioară [pentru desenele sau modelele industriale nr. 000593959-0002 și nr. 4 și, respectiv, în partea anterioară și în partea posterioară pentru desenele sau modelele industriale nr. 000593959-0001 și nr. 5] printr-o serie de elemente verticale (tuburi radiante), cu secțiune dreptunghiulară, cu un mic spațiu între ele" (punctul 40 din deciziile atacate).

15 Camera de recurs a făcut ulterior următoarele aprecieri:

„41. [Desenele sau modelele industriale în cauză] recurg la componente care au aceeași formă. Tuburile verticale sunt dreptunghiulare, iar colectorii sunt cilindrici. Cantul lateral al colectorilor este de asemenea identic.

42. Aspectul general al celor două radiatoare trebuie considerat similar sau de natură să nu producă o impresie globală profund diferită utilizatorului avizat indiferent dacă radiatorul este privit din față, din lateral sau din unghiuri intermediare, cum se întâmplă cel mai adesea în cazul unei utilizări normale."

16 Camera de recurs a considerat ulterior că diferențele subliniate de reclamantă dintre desenele sau modelele industriale în cauză referitoare, în primul rând, la raportul dintre dimensiunea frontală (denumită în continuare „lungimea") și dimensiunea laterală (denumită în continuare „lățimea") ale tuburilor, în al doilea rând, raportul dintre lungimea tuburilor și spațiul dintre cele două tuburi și, în al treilea rând, raportul dintre diametrul colectorului și lățimea tuburilor nu puteau fi negate, dar nici nu erau suficiente, nici măcar vizualizate toate simultan, pentru a modifica, în percepția utilizatorului avizat, impresia globală produsă de desenele sau modelele industriale în cauză (punctele 43-47 din deciziile atacate).

17 În ceea ce privește argumentul potrivit căruia ar trebui să se țină cont de gradul limitat de libertate a autorului în speță, camera de recurs l-a înlăturat arătând că puteau fi concepute diverse configurări în materie de secțiune mai ales pentru tuburile de radiatoare (punctul 48 din deciziile atacate).

18 Camera de recurs a concluzionat că desenele sau modelele industriale contestate trebuiau, așadar, declarate nule pentru lipsa unui caracter individual.

Concluziile părților

19 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziilor atacate, întrucât desenele sau modelele industriale contestate au fost declarate nule pentru motivul că nu au caracter individual și constatarea, în consecință, a validității respectivelor desene sau modele industriale;

— anularea deciziilor atacate, întrucât a fost obligată la plata cheltuielilor de judecată efectuate de intervenientă în procedurile care s-au aflat pe rolul OAPI;

— obligarea OAPI și a intervenientei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în prezentele proceduri și a oricărei alte sume datorate în temeiul legii;

— obligarea intervenientei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în procedurile care s-au aflat pe rolul OAPI și a oricărei alte sume datorate în temeiul legii.

20 OAPI solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

21 Intervenienta solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunilor;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura care s-a aflat pe rolul OAPI.

22 Prin scrisorile din 13 aprilie și 27 mai 2011, OAPI a transmis Tribunalului, conform articolului 133 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, dosarele procedurilor care s-au aflat pe rolul Camerei a treia de recurs cuprinzând dosarele cauzelor care s-au aflat pe rolul diviziei de anulare.

23 Prin decizia din 29 februarie 2012, președintele Camerei a doua a Tribunalului, după ascultarea părților, a dispus, în temeiul articolului 50 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, reunirea prezentelor cauze pentru buna desfășurare a procedurii orale și în vederea pronunțarea hotărârii.

În drept

24 Reclamanta invocă un motiv unic, întemeiat, în esență, pe încălcarea articolului 6 din Regulamentul nr. 6/2002.

Cu privire la admisibilitatea înscrisurilor depuse pentru prima dată la Tribunal

25 OAPI contestă admisibilitatea la Tribunal a înscrisurilor din anexele A 3 și A 4 ale cererilor introductive, întrucât aceste înscrisuri nu au fost depuse în niciun stadiu al procedurii care s-a aflat pe rolul OAPI.

26 Reclamanta răspunde că aceste înscrisuri nu constituie probe noi de natură să modifice cadrul litigiului, ci doar reproduceri tridimensionale ale desenelor sau modelelor industriale în cauză, realizate numai pentru a facilita vizualizarea diferențelor fundamentale care ar caracteriza aceste desene sau modele industriale și i-ar produce utilizatorului avizat o impresie generală diferită. Prezentarea în procedura aflată pe rolul Tribunalului a unor dovezi care ar introduce împrejurări noi sau care ar servi drept bază pentru teze noi și diferite față de cele formulate în fața camerei de recurs ar fi cu totul altceva decât anexarea unor documente care ar viza confirmarea argumentelor deja prezentate și demonstrarea atât a caracterului eronat, cât și a netemeiniciei tezei pe care OAPI și-a însușit-o în deciziile atacate.

27 Trebuie arătat că, orice ar spune reclamanta în această privință, înscrisurile prezentate în anexele A 3 și A 4 ale cererilor introductive constituie însă probe noi care nu au fost puse la dispoziția camerei de recurs.

28 Aceste înscrisuri, prezentate pentru prima dată în fața Tribunalului, nu pot fi luate în considerare. Astfel, acțiunea introdusă la Tribunal vizează controlul legalității deciziilor camerelor de recurs ale OAPI în sensul articolului 61 din Regulamentul nr. 6/2002, astfel încât rolul Tribunalului nu este de a reexamina împrejurările de fapt în lumina înscrisurilor prezentate pentru prima dată în fața sa. Prin urmare, documentele menționate trebuie respinse fără a fi necesară examinarea forței lor probatorii [Hotărârea Tribunalului din 18 martie 2010, Grupo Promer Mon Graphic/OAPI – PepsiCo (Reprezentarea unui suport promoțional circular), T-9/07, Rep., p. II-981, punctul 24; a se vedea prin analogie și Hotărârea Curții din 13 martie 2007, OAPI/Kaul, C-29/05 P, Rep., p. I-2213, punctul 54, și Hotărârea Tribunalului din 23 mai 2007, Henkel/OAPI – SERCA (COR), T-342/05, nepublicată în Repertoriu, punctul 31].

29 Aceeași concluzie se impune, astfel cum au indicat OAPI și intervenienta în ședință, în ceea ce privește înscrisurile anexate la observațiile reclamantei din 29 mai 2012 și prezentate pentru prima dată în susținerea tezei sale potrivit căreia ar fi existat o saturare a stadiului tehnicii.

Cu privire la motivul unic, întemeiat pe încălcarea articolului 6 din Regulamentul nr. 6/2002

30 În cadrul acestui motiv, reclamanta susține că au fost săvârșite erori la aprecierea camerei de recurs cu privire la caracterul individual al desenelor sau modelelor industriale contestate. Diferențele dintre desenele sau modelele industriale în cauză ar fi acelea că impresiile globale produse asupra utilizatorului avizat ar fi diferite și că desenele sau modelele industriale contestate nu ar fi, așadar, lipsite de caracter individual.

31 OAPI și intervenienta contestă argumentele reclamantei.

32 Potrivit articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 6/2002, un desen sau model industrial este protejat printr-un desen sau model industrial comunitar numai dacă are caracter individual și de noutate.

33 Potrivit articolului 6 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002, se consideră că un desen sau model industrial comunitar înregistrat are caracter individual dacă impresia globală pe care o produce asupra utilizatorului avizat diferă de impresia produsă asupra unui asemenea utilizator de orice alt desen sau model care a fost făcut public înainte de data de depunere a cererii de înregistrare sau, dacă se revendică o prioritate, înainte de data de prioritate.

34 Articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul nr. 6/2002 precizează că pentru aprecierea caracterului individual trebuie să se ia în considerare gradul de libertate a autorului în elaborarea desenului sau modelului.

35 Articolul 63 din Regulamentul nr. 6/2002 prevede că, „[î]n cursul procedurii, [OAPI] procedează la examinarea din oficiu a faptelor[; c]u toate acestea, în cazul unei acțiuni în nulitate, examinarea este limitată la motivele invocate și la cererile introduse de părți […]”.

36 În primul rând, în ceea ce privește definiția utilizatorului avizat, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței, noțiunea „utilizator avizat”, în sensul articolului 6 din Regulamentul nr. 6/2002, nu vizează nici fabricantul, nici vânzătorul produsului în care desenul sau modelul industrial în cauză urmează a fi încorporat sau căruia urmează să îi fie aplicat. Utilizatorul avizat este o persoană cu o vigilență specială și care dispune de o anumită cunoaștere a stadiului anterior al tehnicii, și anume a patrimoniului de desene sau modele industriale aferente produsului în cauză care au fost divulgate la data depunerii cererii de înregistrare a desenului sau modelului industrial vizat (Hotărârea Reprezentarea unui suport promoțional circular, punctul 28 de mai sus, punctul 62).

37 Pe de altă parte, calitatea de „utilizator” presupune ca persoana vizată să utilizeze produsul în care este încorporat desenul sau modelul industrial în conformitate cu finalitatea acestui produs [Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2010, Shenzhen Taiden/OAPI – Bosch Security Systems (Echipament de comunicare), T-153/08, Rep., p. II-2517, punctul 46].

38 Calificativul „avizat” sugerează totodată faptul că utilizatorul, fără a fi designer sau expert tehnic, cunoaște diversele desene sau modele industriale existente în sectorul vizat, are un anumit nivel de cunoștințe în ceea ce privește elementele pe care, de regulă, aceste desene sau modele industriale le conțin și, datorită interesului său pentru produsele respective, dă dovadă de un grad de atenție relativ ridicat atunci când le utilizează (Hotărârea Echipament de comunicare, punctul 37 de mai sus, punctul 47).

39 Totuși, acest lucru nu presupune ca utilizatorul avizat să fie în măsură să deosebească, mergând dincolo de experiența acumulată prin utilizarea produsului respectiv, aspectele configurației produsului care sunt dictate de funcția sa tehnică de cele care sunt arbitrare (Hotărârea Echipament de comunicare, punctul 37 de mai sus, punctul 48).

40 În Hotărârea din 20 octombrie 2011, PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic (C-281/10 P, Rep., p. I-10153, punctul 53), Curtea a indicat că noțiunea de utilizator avizat trebuie înțeleasă ca o noțiune intermediară între cea de consumator mediu, aplicabilă în domeniul mărcilor, căruia nu i se cer cunoștințe specifice și care, în general, nu face o comparație directă între mărcile în conflict, și cea de specialist, care deține cunoștințe tehnice aprofundate. Astfel, noțiunea de utilizator avizat poate fi înțeleasă ca desemnând un utilizator dotat nu cu o atenție medie, ci cu o vigilență specială, fie ca urmare a experienței sale personale, fie a cunoștințelor sale extinse cu privire la sectorul vizat.

41 În speță, camera de recurs a definit utilizatorul avizat drept persoana care achiziționează radiatoare de încălzire pentru a le instala în locuința sa. Camera de recurs a adăugat că acesta trebuie să fie „avizat” în sensul că trebuie să fi avut posibilitatea de a vedea și de a compara desene sau modele industriale de radiatoare consultând reviste de design și de amenajări interioare, vizitând magazine specializate și navigând pe internet. Altfel spus, în opinia camerei de recurs, această persoană, fără a fi un expert în desen industrial (cum ar fi un arhitect sau un decorator de interioare), este la curent cu ceea ce oferă piața, cu tendințele modei și cu caracteristicile de bază ale produsului (punctul 39 din deciziile atacate).

42 Trebuie arătat că această definiție, la care reclamanta de fapt subscrie, este una corectă.

43 În al doilea rând, în ceea ce privește aprecierea caracterului individual al unui desen sau model industrial, articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul nr. 6/2002 prevede că trebuie să se ia în considerare, pentru aprecierea caracterului individual, gradul de libertate a autorului în elaborarea acestui desen sau model.

44 Gradul de libertate a autorului unui desen sau model industrial este definit în special pe baza constrângerilor aferente caracteristicilor impuse de funcția tehnică a produsului sau a unui element al produsului ori de prevederile legale aplicabile produsului căruia îi este aplicat desenul sau modelul industrial. Aceste constrângeri conduc la standardizarea anumitor caracteristici, care devin astfel comune desenelor sau modelelor aplicate produsului avut în vedere [Hotărârea Tribunalului Reprezentarea unui suport promoțional circular, punctul 28 de mai sus, punctul 67, și Hotărârea Tribunalului din 9 septembrie 2011, Kwang Yang Motor/OAPI – Honda Giken Kogyo (Motor cu combustie internă), T-11/08, nepublicată în Repertoriu, punctul 32].

45 Prin urmare, cu cât este mai mare libertatea autorului în elaborarea unui desen sau model industrial, cu atât mai puțin diferențele nesemnificative dintre desenele sau modelele industriale comparate sunt suficiente pentru a-i produce utilizatorului avizat o impresie globală diferită. Dimpotrivă, cu cât este mai limitată libertatea autorului în elaborarea unui desen sau model industrial, cu atât mai mult diferențele nesemnificative dintre desenele sau modelele industriale comparate sunt suficiente pentru a-i produce utilizatorului avizat o impresie globală diferită. Astfel, un grad ridicat de libertate a autorului în elaborarea unui desen sau model industrial consolidează concluzia potrivit căreia desenele sau modelele industriale comparate care nu prezintă diferențe importante îi produc utilizatorului avizat aceeași impresie globală (Hotărârea Motor cu combustie internă, punctul 44 de mai sus, punctul 33).

46 La punctul 48 din deciziile atacate, camera de recurs a apreciat că argumentul reclamantei potrivit căruia marja de libertate a autorului era, în speță, redusă nu a fost convingător. Camera de recurs a subliniat, cu precădere pentru tuburi, că puteau fi concepute diferite configurări în materie de secțiune, astfel cum ar demonstra celelalte desene sau modele industriale care alcătuiesc înregistrările reclamantei de la nr. 000593959-0003 până la nr. 000593959-0008.

47 Trebuie să se constate că poziția camerei de recurs este corectă.

48 Astfel, în ceea ce privește desenul tuburilor, nu s-a demonstrat și nici nu s-a susținut că libertatea autorului ar suferi limitări speciale. Dimpotrivă, rezultă că autorul poate alege, pentru secțiunea tuburilor, dintr-o mare varietate de forme diferite a căror ilustrare o reprezintă de altfel desenele sau modelele industriale ale reclamantei de la nr. 000593959-0003 până la 000593959-0008.

49 În ceea ce privește desenul colectorilor, reclamanta nu demonstrează în niciun mod existența unor imperative de ordin tehnic sau legal care limitează gradul de libertate a autorului. Astfel, susținerea reclamantei potrivit căreia „[nu ar fi] întâmplător faptul că diametrul colectorilor radiatoarelor produse în realitate de [intervenientă], de [reclamantă] și de marea majoritate a producătorilor de radiatoare este unul constant și cu dimensiunea de 34 mm sau de 35 mm” nu numai că nu constituie deloc dovada existenței unor constrângeri tehnice sau legislative care le-ar impune acest diametru producătorilor de radiatoare, ci, dimpotrivă, indică în mod explicit faptul că recurgerea la alte diametre de colectori – independent chiar de utilizarea altor forme de secțiune decât cea cilindrică – era nu doar posibilă, ci chiar practicată.

50 Aceste considerații se coroborează de altfel cu răspunsul în replică al reclamantei la remarca făcută de OAPI și de intervenientă cu privire la lipsa unei dovezi privind constrângerile tehnice sau legale în materie. Astfel, în fiecare răspuns al reclamantei la această remarcă se menționează că „produsele intervenientei și ale reclamantei au, cel puțin în prezenta cauză, același diametru pentru colector și [că] acest lucru constituie, cu siguranță, un criteriu real de referință la analizarea comparativă a celor două modele de radiatoare”. Cu toate acestea, trebuie să se constate că eventuala împrejurare că radiatoarele produse în mod concret de părți pe baza desenelor sau modelelor industriale în cauză ar conține colectori de același diametru nu reduce cu nimic faptul că nu s-a demonstrat în niciun mod existența vreunei limitări de ordin tehnic sau legislativ a libertății autorului în ceea ce privește colectorii.

51 În sfârșit, referitor la detaliile îmbinării dintre tuburi și colectori, nu s-a demonstrat existența unor constrângeri legislative sau tehnice.

52 Din considerațiile care precedă rezultă că, astfel cum a subliniat OAPI, în mod întemeiat camera de recurs a apreciat, în esență, la punctul 48 din deciziile atacate că gradul de libertate a autorului nu era restrâns.

53 În al treilea rând, trebuie analizată aprecierea camerei de recurs, criticată de reclamantă, privind caracterul individual al desenelor sau modelor industriale contestate.

54 Reclamanta arată că a fost în eroare camera de recurs atunci când a afirmat că la desenele sau modelele industriale în cauză „cantul lateral al colectorilor era de asemenea identic” (punctul 41 din deciziile atacate). În fapt, desenele sau modelele industriale contestate ar avea, în ceea ce privește colectorii, linii discontinue, întrucât nu ar avea o lungime predefinită, deși ele oricum nu ar fi prevăzute cu niciun cant lateral, spre deosebire de desenele sau modelele industriale anterioare. În consecință, faptul că, spre deosebire de desenele sau modelele industriale anterioare, colectorii desenelor sau modelelor industriale contestate nu ar avea canturi laterale ar constitui o primă diferență importantă între desenele sau modelele industriale în cauză de care în mod neîntemeiat camera de recurs nu ar fi ținut cont.

55 Trebuie, de la bun început, constatat că, astfel cum a recunoscut de altfel OAPI la Tribunal, desenele sau modelele industriale contestate nu cuprind nicio revendicare legată de extremitățile colectorilor și mai ales de un eventual cant pe care acești colectori l-ar forma prin conexiune cu ultimul tub. Această inexistență a unei revendicări rezultă din liniile discontinue cu care se termină desenele colectorilor în reproducerile desenelor sau modelelor industriale contestate.

56 Această constatare privind inexistența unei revendicări în legătură cu extremitățile colectorilor este, de altfel, coerentă cu faptul că desenele sau modelele industriale contestate nu sunt, astfel cum reiese în mod expres din cererile de înregistrare depuse de reclamantă, desene sau modele de „radiatoare de încălzire”, ci, mai restrâns, desene sau modele de „termosifoane” (modelli di thermosifoni) care urmau să fie aplicate unor radiatoare de încălzire.

57 În această privință, trebuie arătat că referirea făcută din oficiu de OAPI la „radiatoare de încălzire” (radiatori per riscaldamento) în înregistrările astfel publicate în *Buletinul desenelor și modelelor industriale comunitare* este rezultatul unei inițiative pur administrative a OAPI prin care s-a urmărit clasificarea acestor înregistrări potrivit terminologiei neobligatorii a clasificării instituite prin Aranjamentul de la Locarno (punctul 2 de mai sus). Această inițiativă nu s-a substituit și nici nu a invalidat descrierea desenelor sau modelelor industriale contestate – modele de termosifoane – indicată în cererile de înregistrare [a se vedea în această privință articolul 36 alineatul (6) din Regulamentul nr. 6/2002 și articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 2245/2002 al Comisiei din 21 octombrie 2002 privind normele de punere în aplicare a Regulamentului nr. 6/2002 (JO L 341, p. 28, Ediție specială, 13/vol. 39, p. 14)].

58 Din considerațiile care precedă rezultă că toate referirile efectuate în speță la canturile colectorilor desenelor sau modelelor industriale în cauză, fie pentru a aprecia că sunt identice sau că ar putea fi identice, fie, dimpotrivă, pentru a susține că sunt diferite, exced protecția revendicată prin desenele sau modelele industriale contestate și sunt, așadar, irelevante.

59 Prin urmare, la punctul 41 din deciziile atacate camera de recurs a apreciat în mod neîntemeiat că „cantul lateral al colectorilor [desenelor sau modelelor industriale în cauză era] identic”.

60 Indiferent de ceea ce susține OAPI, această apreciere a camerei de recurs constituie una dintre cele care, la punctul 41 din deciziile atacate, servește drept temei pentru afirmația camerei de recurs la punctul 42 din aceste decizii, potrivit căreia „[a]spectul general al [desenelor sau modelelor industriale în cauză] trebuie considerat similar sau de natură să nu producă o impresie globală profund diferită utilizatorului avizat”.

61 Totuși, această apreciere eronată a camerei de recurs nu poate implica anularea deciziilor atacate dacă s-ar dovedi că celelalte considerații efectuate de camera de recurs în aceste decizii, care priveau formele, îmbinarea și raporturile dintre dimensiunea tuburilor și a colectorilor, permiteau fundamentarea corespunzător cerințelor legale a concluziei că desenele sau modelele industriale contestate nu aveau caracter individual.

62 În ceea ce privește aceste ultime considerații, mai întâi, camera de recurs a subliniat că desenele sau modelele industriale în cauză aveau în comun reprezentarea a doi colectori orizontali cu secțiune circulară, uniți în partea anterioară (pentru modelele nr. 000593959-0002 și nr. 4) și de asemenea în partea posterioară (pentru modelele nr. 000593959-0001 și nr. 5) printr-un șir de elemente verticale (tuburi radiante), cu secțiune dreptunghiulară, cu un mic spațiu între tuburi (punctul 40 din deciziile atacate).

63 Camera de recurs a constatat că desenele sau modelele industriale în cauză recurgeau la elemente componente de aceeași formă. Aceasta s-a referit la faptul că tuburile verticale erau dreptunghiulare, iar colectorii cilindrici (punctul 41 din deciziile atacate).

64 În continuare, camera de recurs a apreciat că diferențele de proporții, subliniate de reclamantă, între desenele sau modelele industriale în cauză referitoare, în primul rând, la raportul dintre lungimea și lățimea tuburilor, în al doilea rând, la raportul dintre lungimea tuburilor și spațiul dintre tuburi și, în al treilea rând, la raportul dintre diametrul colectorului și lățimea tuburilor nu puteau fi, desigur, negate, dar nu erau totuși nici suficiente, chiar vizualizate în același timp, pentru a modifica, în percepția utilizatorului avizat, impresia globală produsă de desenele sau modelele industriale în cauză (punctele 43-47 din deciziile atacate).

65 Contrar acestor considerații, reclamanta reiterează, în esență, argumentația prezentată deja la OAPI întemeiată pe diferențele de proporție dintre desenele sau modelele industriale în cauză, pe care le consideră suficient de importante pentru a crea impresii globale profund diferite utilizatorului avizat. Reclamanta compară, așadar, pentru desenele sau modelele industriale în cauză, raporturile dintre lățimea/lungimea tuburilor (2,2/1 pentru desenele sau modelele industriale anterioare spre deosebire de 1,7/1 pentru desenele sau modelele industriale contestate) și raportul dintre spațiul existent între cele două tuburi/lățimea tuburilor (1/1 pentru desenele sau modelele industriale anterioare spre deosebire de 0,6/1 pentru desenele sau modelele industriale contestate).

66 În opinia reclamantei, nu se poate nega faptul că desenele sau modelele industriale anterioare sunt mult mai late decât desenele sau modelele industriale contestate și că tuburile desenelor sau modelelor industriale anterioare sunt mult mai spațiate decât cele ale desenelor sau modelelor industriale contestate. Ar rezulta din aceasta o diferență clară și importantă în ceea ce privește impresia globală sus-menționată creată utilizatorului avizat.

67 Cu titlu introductiv, trebuie arătat că protecția solicitată privește desene sau modele industriale, indiferent de dimensiunile concrete ale produselor cărora urmează să le fie aplicate aceste desene sau modele, și că, în plus, reclamanta nu a prezentat nicio probă privind existența vreunei constrângeri legislative sau tehnice care ar fi impus un diametru egal pentru colectorii de radiatoare de încălzire (a se vedea în această privință punctele 49 și 50 de mai sus).

68 Trebuie adăugat în această privință că faptul că este perfect posibil ca reclamanta să prezinte în anexele A 2 ale cererilor introductive imagini ale desenelor sau modelelor industriale în cauză reproduse la o scară care să permită egalizarea diametrelor aparente ale colectorilor nu reduce cu nimic faptul că nu s-a demonstrat în niciun mod că acești colectori ar trebui, din cauza unor constrângeri tehnice sau legislative, să fie, concret, fabricați cu diametru egal.

69 Prin urmare, toate afirmațiile reclamantei că desenele sau modelele industriale anterioare sunt „mai late” decât desenele sau modelele industriale contestate ori că tuburile desenelor sau modelelor industriale anterioare sunt „mai spațiate” decât cele ale desenelor sau modelelor industriale contestate sau chiar că radiatoarele susceptibile să fie realizate pe baza desenelor sau modelelor industriale contestate cuprind „44 de tuburi” pe metru linear de termosifon, iar cele realizate pe baza desenelor sau modelelor industriale anterioare cuprind „24 de tuburi evident mai late și mai spațiate” sunt total irelevante, întrucât reprezintă comparații efectuate în dimensiuni concrete calculate plecând de la premisa nedovedită că colectorii reproduși pe desenele sau modelele industriale în cauză ar avea în mod obligatoriu un diametru egal.

70 Din aceleași motive, este neîntemeiată alegația reclamantei că dimensiunile desenelor sau modelelor industriale în cauză nu au fost apreciate în mod adecvat de camera de recurs din cauza neefectuării unei comparații între aceste desene sau modele industriale pe baza unor reproduceri la aceeași dimensiune a colectorilor în aceste desene sau modele industriale.

71 În definitiv, pentru compararea impresiilor globale produse de desenele sau modelele industriale în cauză, pe lângă celelalte considerații relevante privind alegerile legate de forme și de îmbinare ale tuburilor și ale colectorilor, sunt relevante, în speță, doar considerațiile privind diferențele legate de raporturile dintre dimensiunile interne ale acestor diferite desene sau modele industriale.

72 În lumina acestor observații introductive, trebuie arătat că este întocmai exact, după cum a constatat de altfel chiar camera de recurs, că există anumite diferențe între desenele sau modelele industriale în cauză în legătură cu raporturile dintre dimensiunile interne ale desenelor sau modelelor industriale respective.

73 Astfel, camera de recurs, reluând elementele invocate de reclamantă la OAPI, menționează diferențele de raporturi dintre lățimea/lungimea tuburilor (2/1 pentru desenele sau modelele industriale anterioare spre deosebire de 1,7/1 pentru desenele sau modelele industriale contestate) (punctul 44 din deciziile atacate), de raporturi dintre spațiul existent între cele două tuburi/lățimea tuburilor (1/1 pentru desenele sau modelele industriale anterioare spre deosebire de 0,6/1 pentru desenele sau modelele industriale contestate) (punctul 45 din deciziile atacate) și de raporturi ale diametrului colectorului/lățimea tuburilor (raport mai mic decât unitatea folosită pentru desenele sau modelele industriale anterioare, dar mai mare decât unitatea folosită pentru desenele sau modelele industriale contestate) (punctul 46 din deciziile atacate).

74 Camera de recurs consideră, în esență, că aceste diferențe, indiferent că sunt luate individual sau global, nu sunt atât de profunde încât să modifice impresia globală pe care o produc desenele sau modelele industriale în cauză (punctele 44-47 din deciziile atacate).

75 În acest context, camera de recurs a răsturnat poziția reclamantei potrivit căreia gradul de libertate a autorului ar fi fost limitat (punctul 48 din deciziile atacate).

76 În această fază a examinării aprecierilor efectuate de camera de recurs, trebuie subliniat că, deși această ultimă apreciere a camerei de recurs este corectă (a se vedea punctele 46-52 de mai sus), nu este mai puțin adevărat că în procedura care s-a aflat pe rolul OAPI reclamanta a invocat o altă problemă relevantă pentru aprecierea gradului de atenție a utilizatorului avizat la diferențele dintre desenele sau modelele industriale în cauză.

77 Astfel, chiar din deciziile atacate rezultă că reclamanta a invocat, atât în fața diviziei de anulare (a se vedea punctul 4 a doua teză din deciziile atacate), cât și în fața camerei de recurs [a se vedea punctul 11 litera (c) a doua teză din deciziile atacate], argumentul potrivit căruia sectorul radiatoarelor cu elemenți și colectori ar fi fost saturat în ceea ce privește designul, cu consecința că diferențele de proporții interne dintre desenele sau modelele industriale în cauză, departe de a putea fi considerate neimportante comparativ cu punctele comune care leagă desenele sau modelele industriale respective, ar fi fost, dimpotrivă, observate imediat de un utilizator avizat și ar fi creat, așadar, impresii globale diferite.

78 Din deciziile atacate rezultă de asemenea că reclamanta a amintit în fața camerei de recurs că aceste argumente fuseseră amplu ilustrate în procedurile care s-au aflat pe rolul diviziei de anulare care nu le-ar fi luat însă în considerare nici măcar pentru a le răsturna [punctul 11 litera (c) *in fine* din deciziile atacate].

79 Or, trebuie să se constate că camera de recurs, deși menționează în mod expres aceste argumente ale reclamantei referitoare la saturarea stadiului tehnicii, nu furnizează în deciziile atacate, în ceea ce o privește, nicio motivare asupra lor, fie și pentru a le respinge ca nedovedite.

80 În special și contrar a ceea ce OAPI sugerează în memoriul său în răspuns depus la Tribunal, la punctul 48 din deciziile atacate nu este abordată această problemă, ci doar cea a restrângerii libertății autorului prin constrângeri tehnice sau legislative, care reprezintă o altă problemă.

81 Astfel, constatarea faptului că libertatea autorului nu era restrânsă prin constrângeri tehnice sau legislative nu oferea niciun răspuns la întrebarea dacă, *de facto*, ar fi prevalat o situație de „saturare a stadiului tehnicii” din cauza existenței altor desene sau modele industriale de termosifoane sau de radiatoare cu aceleași caracteristici de ansamblu precum desenele sau modelele industriale în cauză, saturare a stadiului tehnicii care putea fi de natură să facă utilizatorul avizat mai sensibil la diferențele de proporții interne dintre aceste diferite desene sau modele industriale.

82 În ceea ce privește susținerea reclamantei privind saturarea stadiului tehnicii, OAPI și intervenienta, întrebate de Tribunal cu privire la motivarea deciziilor atacate, nu contestă că în deciziile atacate nu există o motivare a problemei saturării stadiului tehnicii. Dimpotrivă, OAPI, în observațiile din 29 mai 2012, recunoaște, în esență, această lipsă de motivare.

83 În același timp, OAPI afirmă, în observațiile din 29 mai 2012, iar apoi în ședință, în primul rând, că reclamanta nu ar fi pretins că o saturare a stadiului tehnicii putea avea o influență asupra percepției modelului de către utilizatorul avizat, ci doar că o marjă redusă de libertate a autorilor putea decurge dintr-o astfel de saturare și, în al doilea rând, că această din urmă pretenție ar fi eronată.

84 În subsidiar, OAPI, susținut de intervenientă, arată că oricum reclamanta nu ar fi dovedit saturarea stadiului tehnicii și că nu ar fi obligat să răspundă unor argumente lipsite de interes sau de relevanță. OAPI evocă de asemenea Hotărârea Echipament de comunicare, punctul 37 de mai sus (punctul 58) menționând că în această hotărâre Tribunalul ar fi exclus relevanța unei saturări a stadiului tehnicii care are doar legătură cu o tendință în materie de design sau chiar ar fi confirmat principiul potrivit căruia existența unei astfel de tendințe este lipsită de relevanță în aprecierea caracterului individual.

85 În ceea ce privește prima susținere a OAPI invocată în observațiile din 29 mai 2012 și, ulterior, în ședință referitoare la ceea ce ar fi pretins sau nu ar fi pretins reclamanta în fața diviziei de anulare și în fața camerei de recurs, se impune constatarea faptului că această afirmație este dezmințită în mod direct atât de constatările de la punctele 77-79 de mai sus, cât și de trimiterea făcută chiar de OAPI la punctul 15 din memoriul său în răspuns la argumentul reclamantei invocat în fața camerei de recurs, întemeiat pe saturarea stadiului tehnicii. Nu se poate contesta, așadar, în mod serios că reclamanta a

invocat în fața OAPI faptul că exista o saturare a stadiului tehnicii de natură a influența perceperea desenelor sau modelelor industriale în cauză de către utilizatorul avizat și că OAPI a identificat întru totul acest argument.

86 În continuare, a doua susținere a OAPI, potrivit căreia o marjă redusă de libertate a autorilor nu poate decurge dintr-o saturare a stadiului tehnicii, este irelevantă.

87 Singura problemă în cauză este aceea dacă a fost examinat de către camera de recurs argumentul reclamantei potrivit căruia ar fi prevalat o saturare a stadiului tehnicii de natură să influențeze perceperea desenelor și modelelor industriale în cauză de către utilizatorul avizat. Or, astfel cum s-a constatat deja, răspunsul la această problemă privind efectuarea unei examinări de către OAPI este negativ.

88 În argumentele invocate cu titlu subsidiar, OAPI, susținut de intervenientă, arată că reclamanta nu ar fi făcut oricum dovada în fața sa a existenței unei saturări a stadiului tehnicii și că nu ar fi obligat să răspundă unor argumente lipsite de interes sau de relevanță.

89 Mai întâi, în ceea ce privește trimiterea la faptul că OAPI nu este obligat să răspundă unor argumente lipsite de interes sau de relevanță, trebuie să se aprecieze, astfel cum s-a indicat deja la punctul 81 de mai sus, că o eventuală saturare a stadiului tehnicii, decurgând din pretinsa existență a altor desene sau modele industriale de termosifoane sau de radiatoare cu aceleași caracteristici de ansamblu precum desenele sau modelele industriale în cauză, era relevantă, întrucât putea fi de natură să facă utilizatorul avizat mai sensibil la diferențele de proporții interne dintre aceste diferite desene sau modele industriale.

90 Referitor la argumentul potrivit căruia reclamanta nu ar fi dovedit în fața OAPI saturarea stadiului tehnicii, se impune constatarea faptului că această apreciere constituie, astfel cum obiectează, în esență, reclamanta, o tentativă de motivare tardivă a deciziilor atacate, inadmisibilă la Tribunal. Astfel, potrivit unei jurisprudențe constante, motivarea trebuie, în principiu, să fie comunicată persoanei interesate în același timp cu actul care îi cauzează un prejudiciu, lipsa sa neputând fi regularizată prin faptul că persoana interesată ia la cunoștință motivarea actului în cursul procedurii în fața instanței Uniunii Europene (Hotărârea Curții din 26 noiembrie 1981, Michel/Parlamentul European, 195/80, Rec., p. 2861, punctul 22, și Hotărârea Curții din 28 iunie 2005, Dansk Rørindustri și alții/Comisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P și C-213/02 P, Rec., p. I-5425, punctul 463, Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Consiliul, T-228/02, Rec., p. II-4665, punctul 139).

91 În plus, trebuie respins acest argument al OAPI potrivit căruia saturarea stadiului tehnicii nu ar fi fost dovedită în cursul procedurii administrative, întrucât ar putea fi interpretat, la fel ca cererile și argumentele invocate și înscrisurile noi prezentate de reclamantă în observațiile din 29 mai 2012, drept o invitație adresată Tribunalului de a examina el însuși problema existenței acestei saturări și a efectelor sale asupra perceperii desenelor sau modelelor industriale în cauză de către utilizatorul avizat.

92 Astfel, trebuie amintit că competența de modificare recunoscută Tribunalului nu are ca efect să îi confere acestuia posibilitatea de a proceda la o apreciere cu privire la care camera de recurs nu s-a pronunțat încă și exercitarea competenței de modificare trebuie, așadar, în principiu, să se limiteze la situațiile în care Tribunalul, după ce a controlat aprecierea efectuată de camera de recurs, este în măsură să determine, pe baza elementelor de fapt și de drept astfel cum acestea sunt stabilite, care este decizia pe care camera de recurs era obligată să o adopte (Hotărârea Curții din 5 iulie 2011, Edwin/OAPI, C-263/09 P, Rep., p. I-5853, punctul 72).

93 În sfârșit, în ceea ce privește trimiterea făcută de OAPI la Hotărârea Echipament de comunicare (punctul 37 de mai sus, punctul 58), trebuie arătat că aceasta este lipsită de relevanță.

94 Astfel, în cauza Echipament de comunicare, argumentul reclamantei era, în esență, că libertatea autorului ar fi fost limitată, printre altele, de grija de a se conforma unei tendințe generale în materie de design (Hotărârea Echipament de comunicare, punctul 37 de mai sus, punctul 52 *in fine*). Tribunalul a respins această susținere arătând că o tendință generală în materie de design este relevantă, cel mult, în raport cu perceperea estetică a desenului sau modelului industrial în cauză și, prin urmare, poate eventual să influențeze succesul comercial al produsului în care este încorporat acest desen sau model industrial (Hotărârea Echipament de comunicare, punctul 37 de mai sus, punctul 58).

95 Procedând astfel, Tribunalul a respins doar posibilitatea ca o tendință generală în materie de design să fie considerată un factor de limitare a libertății autorului, din moment ce tocmai această libertate a autorului îi permite să descopere forme noi, tendințe noi sau chiar să inoveze în cadrul unei tendințe existente.

96 În schimb, în Hotărârea Echipament de comunicare (punctul 37 de mai sus), Tribunal nu a intenționat în niciun caz să susțină că o situație de saturare a stadiului tehnicii trebuie considerată irelevantă la aprecierea caracterului individual al unui desen sau model industrial. Cel mult, acesta a exclus de la aprecierea caracterului individual orice considerație legată de estetica desenului sau modelului industrial examinat ori de succesul comercial al produsului în care este încorporat acest desen sau model industrial (a se vedea în acest sens Hotărârea Echipament de comunicare, punctul 37 de mai sus, punctul 58 *in fine*).

97 Din considerațiile care precedă rezultă că, deși deciziile atacate menționează în mod expres argumentul reclamantei privind o saturare a stadiului tehnicii, iar acest argument avea relevanță în aprecierea caracterului individual al desenelor sau modelelor industriale contestate, aceste decizii nu conțin nicio motivare în legătură cu această afirmație.

98 Or, potrivit unei jurisprudențe constante, obligația de motivare care are ca scop, pe de o parte, să acorde persoanei interesate o indicație suficientă pentru a afla dacă actul este bine fundamentat sau dacă este, eventual, afectat de un viciu care permite contestarea validității sale în fața instanței Uniunii și, pe de altă parte, să dea posibilitatea acestei instanțe să își exercite controlul asupra legalității actului respectiv (Hotărârea Curții din 2 octombrie 2003, Corus UK/Comisia, C-199/99 P, Rec., p. I-11177, punctul 145, și Hotărârea Dansk Rørindustri și alții/Comisia, punctul 90 de mai sus, punctul 462) constituie un principiu esențial al dreptului Uniunii de la care nu se poate deroga decât în considerarea unor motive imperative (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 29 septembrie 2005, Napoli Buzzanca/Comisia, T-218/02, RecFP, p. I-A-267 și II-1221, punctul 57 și jurisprudența citată).

99 În acest context din care rezultă că, pe lângă aprecierile eronate menționate la punctele 59-61 de mai sus, camera de recurs nu a motivat deciziile atacate în legătură cu o problemă relevantă totuși pentru aprecierea caracterului individual al desenelor și modelelor industriale contestate, deciziile atacate trebuie anulate în măsura în care desenele și modelele industriale contestate au fost declarate nule, fiind respinse în rest prezentele acțiuni.

Cu privire la cheltuielile de judecată

100 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât OAPI a căzut în pretenții în ceea ce privește principalele capete de cerere, se impune obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată conform concluziilor reclamantei.

101 În temeiul articolului 87 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul de procedură, intervenienta în susținerea OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată.

102 În plus, reclamanta a solicitat obligarea intervenientei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura administrativă care s-a aflat pe rolul OAPI. În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 136 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, cheltuielile necesare efectuate de părți în legătură cu procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs sunt considerate cheltuieli de judecată recuperabile. Situația cheltuielilor de judecată efectuate în legătură cu procedura care s-a aflat pe rolul diviziei de anulare este însă diferită. Prin urmare, cererea reclamantei prin care solicită obligarea intervenientei, întrucât a căzut în pretenții, la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii administrative care s-a aflat pe rolul OAPI nu poate fi admisă decât cu privire la cheltuielile necesare efectuate de reclamantă în legătură cu procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a doua)

declară și hotărăște:

1) Anulează deciziile Camerei a treia de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 2 noiembrie 2010 (cauzele R 1451/2009-3 și R 1452/2009-3) în măsura în care desenele sau modelele industriale nr. 000593959-0001 și nr. 000593959-0002 au fost declarate nule.

2) Respinge în rest acțiunile.

3) OAPI suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Antrax It Srl în procedura de la Tribunal.

4) The Heating Company (THC) suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată efectuate la Tribunal, pe cele efectuate de Antrax It Srl în procedurile care s-au aflat pe rolul camerei de recurs.

Forwood Dehousse Schwarcz

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 13 noiembrie 2012.

Semnături